

Uspon prema vrhu (Krndija)

Krndija - na vidikovcu

„Slavonske Alpe“

Vrijeme je sunčano i nema onoga tko bi odolio da ne upali svog metalnog konjića i ne pojuri jednom od slavonskih cesta. Dogovor je pao u dvije-tri riječi, pa smo Bojan i ja začas bili u kožnjacima i odvrnuli gas prema uvijek atraktivnoj destinaciji - našim kako ih od milja zovemo „Slavonskim Alpama“ Papuku i Krndiji, koji se ponosno uzdižu nad Slavonsko - panonskom nizinom

TEKST I FOTO: DAMIR PRITIŠANAC

Prvo veće mjesto na našem putu su Našice, 50-tak kilometara zapadno od Osijeka. Zaustavljamo se kod dvorca Pejačević u samom centru Našica. Ljepo je to zdanje nastalo 1811. - 1812. godine, a dao ga je izgraditi Grof Vincencije Pejačević (1780. - 1820.). Dvorac je do današnjih dana više puta mijenjao svoj izgled, a najveću promjenu doživio je u siječnju 1865. Godine, kada ga je grof Ferdinand Karlo Rajner (1800. - 1878.) dao dograditi i znatno povećati. Tako je od prilično skromnog baroknog dvorca nastao reprezentativan kasno barokni dvorac s bogatim arhitektonskim uredima. Ispod padine dvorca nalazi

se prekrasan perivoj uz malo jezero, koji je nastao nakon izgradnje dvorca, a prostire se na 34,5 hektara. Danas je osiromašen za mnoge sadržaje koji se mogu vidjeti još jedino na starih fotografijama. Ipak, ističe se ovdje brojno staro drveće kao što su mamutovac, ginko, trnovac, divlji kesten, bijela topola, javor, platane i mnoge druge vrste. Pravo je to malo carstvo od drveća. Znali su Pejačevići uživati u životu i bili su obitelj koja je gajila veliku ljubav prema glazbi. Spomenut ćemo najstariju kći dr. Teodora grofa Pejačevića, Doru Pejačević (1885. - 1923.), istaknutu hrvatsku skladateljicu čija su djela bila na repertoaru mnogih uglednih umjetnika. No, kako to u nas biva, Dora Pejačević bila je cjenjenija u

inozemstvu nego u Hrvatskoj, premda joj se ime pojavljivalo na plakati-ma uz najveće svjetske skladatelje: Wagnera, Schumannna, Čajkovskog i mnoge druge. Našice ostavljamo za sobom i vozimo se u zagrljaj brdima. Brežuljkastom cestom stižemo u Orahovicu, podnožje naših „Alpa“. Orahovica je poznato turističko

mjesto koje je nedavno slavilo 100. godišnjicu organiziranog bavljenja turizmom. Poznato je po jezeru poviše grada i staroj utvrdi Ružici gradu iz 1357. godine. Odavde počinje uspon zavojitom cestom koja je raj za racere, pa i mi popuštamo pred ovim izazovom i grabimo uzbrdo. Povremeno vas iz ovog divnog sna probudi onaj poznati zvuk kada slajderom na koljenu dotaknete cestu i upozori vas na oprez. Negdje pri vrhu uspona, južno od Orahovice, na obroncima Krndije odvojak je za manastir Sv. Nikole. Ovdje bi nam dobro došao neki off roader, no ipak ne odustajemo nego polako vozimo krivudavom kaldrmom prema manastiru. Na izlazu iz guste šume, na proplanku ispred nas u samom srcu ovog gorja smješten je manastir. Izuzetan je to primjer sakralne

Usputni prijatelji uz cestu

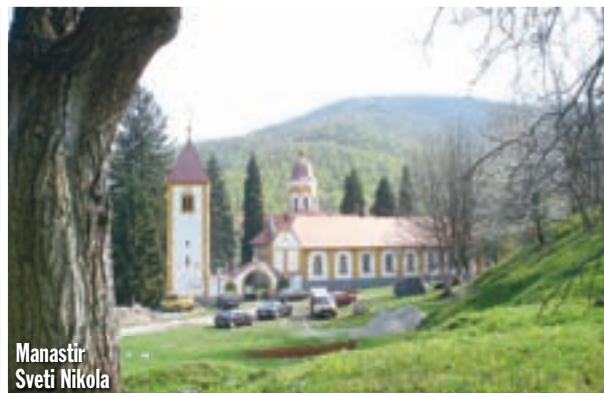
Izvor kod manastira Sveti Nikola

Dvorac Pejačević Našice

Orahovica jezero

Manastir Sveti Nikola

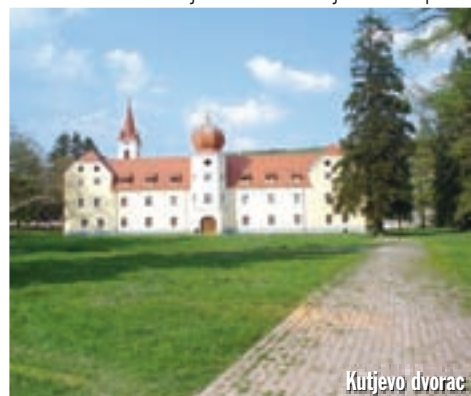

Perivoj na jezeru dvorca Pejačević

arhitekture iz 16. st. Savršenu tišinu remeti jedino žubor nedalekog izvora brdske rječice. Zanimljivo je da ovdje usred netaknute prirode i njenog sklada pravoslavni svećenik živi sam. Zimi, kada ovdje padne snijeg, manastir je potpuno odsječen od ostatka svijeta. Slikam ovu lijepu građevinu, a potom odlazimo natrag na cestu. Zavoj do zavoja i na vrhu smo. Zaustavljamo se na vidikovcu, s kojeg za lijepa vremena pogled seže do Našica, Miholjca i mađarskog Beremenda. Ne moramo posebno napomenuti da ovdje srećemo veću skupinu motorista koji uživaju u ovom suncanom danu. Malo se protežemo i idemo dalje, ovaj put nizbrdo prema Kutjebu. Putem nas prati brdska rječica koja vijuga usporedo s cestom. Viši, niži stupanj prijenosa, mjenjač radi svoj posao, gume drže, a agregat pjeva u visokim okretajima. To je ono za čim čezne većina motociklista. Stigli smo u Kutjevo, grad poznat po nekoć uzornom vlastelinstvu i čuvenom kutjevačkom vinu, čija tradicija seže do srednjovjekovnih, pa čak i rimskih vremena, od kada je požeška „Zlatna dolina“ (vallis aurea) cijenjena kao lijep i plodan krajolik. Zaustavljamo se pred

Isusovačkim dvorcem, ili kako ga još zovu: Dvorcem Baruna Turkovića, koji je simbol ovog gradića. Nastao je između 1704. i 1735. godine. Jednostavan, zatvorenog tlocrta s četiri krila i unutrašnjim dvorištem, a ipak vrlo privlačan. Kutjevo je i danas neveliko mjesto za kojega su se još Isusovci u 18 st. zalagali da ga se proglasi gradom, no Kutjevo se nikada nije uspjelo razviti više od trgovišta. Odlazimo u obližnji kafić, gdje skidamo gornje dijelove kombinizona, sušimo podkape i majice koje smo dobrano natopili znojem. Nakon predaha jurimo ka Našicama, ovoga puta s druge strane brda, cestom koja se od Broda pruža prema Našicama. Ovdje je cesta poput prave piste, tako da susrećemo desetine istomišljenika koji uživaju u vožnji. Po dolasku u Našice zaustavljamo se u centru, gdje je motore nemoguće prebrojati. Svi traže osvježenje na nekoj od terasa, pa i mi. Kratka sa šlagom, mineralna, razgovaramo, smijemo se, cure na terasi lagano odjevene, a to znači samo jedno: lošem vremenu je kraj, moto sezona je počela. U Osijek stižemo kasno popodne, punih baterija i spremni za mnoge kilometre koji su pred nama ove godine. ■

Kutjevo dvorac

Krndija - na vidikovcu

Akcija na pojedine artikle do 40%

zastupnik za RH / veleprodaja i maloprodaja
Scooter center Zagreb
 Baštijanova 48, 10000 Zagreb, tel: 01/3668 430

